

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 813

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 17 noiembrie 2011

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
204.		804.	9
— Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 255/1998 privind protecția noilor soiuri de plante și a Legii nr. 186/2000 privind aderarea României la Convenția internațională pentru protecția noilor soiuri de plante din 2 decembrie 1961, revizuită la Geneva la 10 noiembrie 1972, la 23 octombrie 1978 și la 19 martie 1991	2–6	— Decret privind numirea unui judecător	
800.		805.	9
— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 255/1998 privind protecția noilor soiuri de plante și a Legii nr. 186/2000 privind aderarea României la Convenția internațională pentru protecția noilor soiuri de plante din 2 decembrie 1961, revizuită la Geneva la 10 noiembrie 1972, la 23 octombrie 1978 și la 19 martie 1991	6	— Decret pentru supunerea spre ratificare Parlamentului a Protocolului privind privilegiile și imunitățile Centrului Sud-Est European de Aplicare a Legii, semnat la București la 24 noiembrie 2010	
★		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
205.		253.	10–12
— Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local	6–8	— Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale privind stabilirea anumitor derogări pentru comercializarea amestecurilor de semințe de plante furajere destinate a fi utilizate pentru protecția mediului natural în România	
801.		1.554.	13
— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local	8	— Ordin al ministrului sănătății privind desemnarea Laboratorului de Chimia și Microbiologia Mediului și Alimentului din cadrul Institutului Național de Sănătate Publică — Centrul Regional de Sănătate Publică București ca laborator național de referință pentru materialele și obiectele care vin în contact cu alimentele	
★		ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
803.		Decizia nr. 22 din 17 octombrie 2011	14–16
— Decret privind numirea unui procuror	8		

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru modificarea și completarea Legii nr. 255/1998 privind protecția noilor soiuri de plante și a Legii nr. 186/2000 privind aderarea României la Convenția internațională pentru protecția noilor soiuri de plante din 2 decembrie 1961, revizuită la Geneva la 10 noiembrie 1972, la 23 octombrie 1978 și la 19 martie 1991**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 255/1998 privind protecția noilor soiuri de plante, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 26 ianuarie 2007, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Drepturile amelioratorului asupra noilor soiuri de plante aparținând tuturor genurilor și speciilor de plante, incluzând, printre altele, hibridii între genuri și specii, sunt protejate, recunoscute și apărate pe teritoriul României prin acordarea unui brevet pentru soi de către Institutul de Stat pentru Testarea și Înregistrarea Soiurilor, denumit în continuare *ISTIS*, în condițiile prezentei legi.”

2. La articolul 2, literele g), j) și k) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„g) *teste în vegetație* — experiențele organizate în vegetație pentru determinarea distinctivității, uniformității și stabilității (teste DUS);

.....
j) *Buletinul oficial* — Buletinul Oficial de Protecție al Noilor Soiuri de Plante;

k) *autoritatea națională* — autoritatea pentru efectuarea testelor în vegetație este *ISTIS*.”

3. La articolul 2, după litera k) se introduc trei noi litere, literele l)—n), cu următorul cuprins:

„l) *Registrul național* — Registrul național al brevetelor pentru soiuri;

m) *licența de invenție* — facultate concedată în tot sau în parte de titularul unui drept de proprietate industrială în favoarea unei alte persoane de a folosi dreptul său exclusiv de exploatare în schimbul unei redevențe;

n) *redevența* — obligație plătită periodic la date fixe și sub formă de cotă pentru dreptul de a folosi proprietatea altuia în scopuri productive.”

4. La articolul 6 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) pe teritoriul altor state, cu mai mult de 4 ani de la înregistrarea cererii de brevet pentru soi, iar pentru pomi, arbori și arbuști ornamentali și viță-de-vie, cu mai mult de 6 ani.”

5. La articolul 7 alineatul (3), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) înregistrate în catalogul oficial al soiurilor de plante de cultură din România destinate comercializării sau în registre și cataloage similare din alte state, părți contractante la Convenție;”

6. La articolul 11, literele a) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) la sediul *ISTIS*;

.....
c) în formă electronică, dacă solicitantul are această posibilitate.”

7. La articolul 12 alineatul (1), litera d) se abrogă.

8. La articolul 12, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Cererea de brevet pentru soi va fi însoțită de:

a) chestionarul tehnic tip UPOV, CPVO sau ghid național, completat de ameliorator;

b) dovada de plată a taxei de înregistrare a cererii;

c) documentele de prioritate;

d) o procură, dacă solicitantul este reprezentat printr-un reprezentant autorizat de *ISTIS*, potrivit prevederilor art. 47 alin. (2) lit. f).”

9. La articolul 15, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Dacă o cerere este depusă simultan în România și în alte țări, soiul va fi înregistrat cu aceeași denumire în toate țările, cu excepția cazului în care denumirea este apreciată de către *ISTIS* ca fiind nepotrivită.”

10. La articolul 16, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) În termen de o lună de la depunerea cererii de brevet pentru un nou soi, *ISTIS* examinează documentația depusă de solicitant, sub aspectul regularității formale, respectiv al îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 10 alin. (1)—(4) și la art. 12.”

11. La articolul 17, alineatele (1), (2), (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) *ISTIS* va examina pe fond, în termen de 6 luni de la data înregistrării cererii, documentația cererii de brevet pentru soi privind noutatea și denumirea soiului, potrivit prevederilor art. 6, 14 și 15.

(2) *ISTIS* notifică solicitantului sau succesorului său în drepturi rezultatul examinării pe fond a cererii; în cazul unui rezultat negativ, se acordă un termen de maximum 3 luni pentru răspuns din partea solicitantului.

.....
(4) Dacă în urma examinării pe fond *ISTIS* hotărăște, în cadrul comisiei de examinare, că cererea îndeplinește condițiile prevăzute la art. 6—10, art. 12 și 15, soiul va fi supus examinării tehnice în centrele de testare ale *ISTIS* sau, pentru speciile la care *ISTIS* nu efectuează testul DUS, examinarea tehnică va fi efectuată de către o autoritate națională cu care *ISTIS* are încheiat contract administrativ bilateral tip UPOV. În cazul în care soiul pentru care s-a cerut protecție a fost examinat tehnic din punctul de vedere al distinctivității, stabilității și uniformității în rețeaua de testare a *ISTIS* în vederea înregistrării în Catalogul oficial național și există un raport de examinare tehnică favorabil, acesta poate fi folosit pentru acordarea protecției juridice a soiului. În cazul în care testul DUS a fost efectuat într-o țară membră a Uniunii Europene, raportul poate fi recunoscut ca atare și folosit pentru acordarea protecției juridice, în condițiile Convenției. Acest raport va fi solicitat de la autoritatea oficială

implicată de către ISTIS și contravaloarea lui va fi achitată de către solicitant.

(5) Dacă cererea și documentele atașate nu îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 6—10, art. 12 și 15, iar solicitantul nu răspunde în termen notificării ISTIS și nici nu cere o prelungire a termenului de răspuns, ISTIS respinge cererea.”

12. La articolul 18, alineatele (1), (2), (4), (5), (7), (10) și (12) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) În cazul în care soiul nu a fost examinat în vegetație din punctul de vedere al distinctivității, uniformității și stabilității (testul DUS), soiul candidat va fi supus unei examinări tehnice în centrele de testare ale ISTIS, pentru a se stabili:

a) dacă soiul aparține taxonului botanic declarat de solicitant;
b) dacă soiul este distinct, uniform și stabil, potrivit prevederilor art. 7—9;

c) în urma examinării tehnice prin teste pentru soiul care îndeplinește condițiile de distinctivitate, uniformitate și stabilitate se eliberează un raport de examinare tehnică.

(2) Examinarea tehnică a soiului se efectuează de către ISTIS în centrele sale de testare sau de către alte autorități similare dintr-un stat membru al Uniunii Europene cu care ISTIS are contract administrativ bilateral.

(4) ISTIS va efectua experiențele necesare în vederea stabilirii îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 7—9. Solicitantul va pune la dispoziție, gratuit, materialul de înmulțire aparținând soiului, în cantitatea și la data cerute de către institut. În cazul în care testele vor fi efectuate de către o altă autoritate UE, materialul de înmulțire va fi trimis în țara respectivă.

(5) ISTIS sau altă autoritate competentă, în termen de un an de la inițierea testării soiului, va transmite solicitantului un raport interimar, iar la sfârșitul examinării, dacă soiul corespunde din punct de vedere al distinctivității, uniformității și stabilității, va elabora raportul de examinare tehnică.

(7) Pentru speciile de pomi fructiferi și viță-de-vie pentru care ISTIS nu are condiții de efectuare a testului DUS în centre de testare proprii, acest test poate fi efectuat de către specialiști ai ISTIS, în bazine pomicole și viticole specifice.

(10) ISTIS va respinge cererea de brevet pentru soi dacă valabilitatea testelor este infirmată.

(12) Hotărârile ISTIS pot fi atacate de către solicitant la comisia de reexaminare, în termen de 3 luni de la comunicare.”

13. La articolul 18, alineatele (3), (8), (9) și (11) se abrogă.

14. La articolul 19, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) În vederea testării noului soi, ISTIS organizează teste în vegetație în centrele de testare aflate în subordinea sa.

(2) Testele în vegetație se organizează în conformitate cu metodologia elaborată de ISTIS, conform normelor UPOV și CPVO.”

15. Articolul 20 se abrogă.

16. Titlul articolului 21 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 21

Hotărârile ISTIS”

17. La articolul 21, alineatele (1) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Pe baza raportului de examinare tehnică, ISTIS stabilește dacă noul soi îndeplinește condițiile prevăzute la art. 6—8 și art. 15 și, după caz, acordă brevetul pentru soi sau respinge cererea de brevet pentru soi.

(4) Pe baza evoluției cunoștințelor agrobiologice, metodologia de examinare și tipul de caracteristici urmărite în cursul testării în conformitate cu normele UPOV sau CPVO pot fi modificate corespunzător, în cursul duratei de valabilitate a brevetului, fără modificarea întinderii protecției acordate și a caracteristicilor noului soi.”

18. Articolul 24 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 24

Prelungirea termenului-limită

(1) Termenele-limită privind examinarea cererii de brevet pentru soi, precum și pentru repetarea testelor în vegetație pot fi prelungite cu până la un an, cu plata tarifelor legale.

(2) La cererea solicitantului, înaintea expirării termenelor-limită potrivit prevederilor art. 17, durata termenelor poate fi prelungită cu câte 3 luni, dar nu mai mult de două ori, sub condiția plății tarifului legal.”

19. La articolul 26, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Comisia de reexaminare poate să solicite ISTIS să repete testele în vegetație sau să folosească un expert de cultură care să participe la examinarea soiului.”

20. La articolul 28, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Brevetul pentru soi și denumirea soiului se înscriu în Registrul național al brevetelor pentru soiuri, care este public și poate fi consultat de terți, cu plata tarifului de inspectare prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.”

21. Titlul articolului 29 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 29

Tarife pentru eliberarea brevetului pentru soi și înregistrarea denumirii soiului”

22. La articolul 29, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Pentru procedurile de examinare în fața ISTIS, solicitantul va plăti tarife stabilite prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.”

23. La articolul 29 alineatul (2), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) examinarea tehnică, pe grupe de specii, potrivit art. 18.”

24. La articolul 29, alineatul (3) se abrogă.

25. Articolul 30 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 30

Durata de protecție a soiului

(1) Durata de protecție a soiului este de 25 de ani și se calculează de la data acordării brevetului pentru soi până la sfârșitul celui de-al 25-lea an calendaristic care urmează anulul acordării.

(2) Durata de protecție pentru soiurile de pomi, arbori și arbuști ornamentali, viță-de-vie, cartofi și hamei este de 30 de ani și se calculează de la data acordării brevetului pentru soi până la sfârșitul celui de-al 30-lea an calendaristic care urmează anulul acordării.”

26. La articolul 31, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Titularul de brevet pentru soi este îndreptățit să solicite redevențe pentru exploatarea soiului protejat în cazul acordării de licențe pe bază contractuală, iar licențiatul este obligat la plata sumelor de bani convenite.”

27. La articolul 31, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (5¹), cu următorul cuprins:

„(5¹) Valoarea redevenței se va stabili prin contract între titularul de brevet și cel care multiplică și exploatează pentru producție și/sau comercializează sămânța și materialul săditor. Acordul titularului de brevet privind acordarea licenței pe bază contractuală va fi depus de către operatorii economici producători de semințe, în copie, la inspectoratele teritoriale pentru calitatea semințelor și a materialului săditor.”

28. La articolul 33, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Pentru stimularea producției agricole la speciile de plante prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta lege, fermierii pot să utilizeze, să cultive soiuri, pentru a obține recolte pentru folosul propriu, fără a deține o licență de la titular, cu excepția soiurilor protejate care sunt hibrizi sau soiuri sintetice.”

29. La articolul 33, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Pentru speciile care nu sunt incluse în anexă se aplică prevederile alin. (4).”

30. La articolul 33, alineatele (4) și (10) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Fermierii sunt obligați să plătească titularului de brevet o remunerație echitabilă pentru folosirea seminței din soiul protejat, mai scăzută decât prețul plătit pentru o licență de înmulțire a materialului din categoria biologică minimală acceptată, folosită pentru certificarea oficială a soiului protejat.

.....
 (10) Titularul de brevet poate cere informații agricultorilor și procesatorilor de sămânță. Informații pot fi furnizate și de organisme oficiale implicate în controlul producției agricole, dacă aceste informații au fost obținute în exercitarea atribuțiilor de serviciu, fără alte obligații și costuri suplimentare. Referitor la datele personale, aceste prevederi nu pot să încalce legislația națională privind protecția individuală referitoare la procesarea și mișcarea liberă a datelor personale.”

31. La articolul 36 alineatul (1), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) titularul de brevet pentru soi nu plătește tarifele de menținere în vigoare a brevetului pentru soi.”

32. La articolul 39, alineatele (5) și (8) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(5) Transmiterea drepturilor intră în vigoare la data încheierii perioadei de 30 de zile.

.....
 (8) O transmitere care încă nu a fost înscrisă în Registru poate să fie invocată împotriva terților care au dobândit drepturi ulterior datei de transmitere, dacă la data la care au dobândit aceste drepturi cunoșteau că s-a făcut transmiterea.”

33. La articolul 40, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Producerea de semințe certificate, procesarea sau comercializarea acestora pot fi transmise numai în baza contractului de licență încheiat cu titularul de brevet în care se includ plata redevenței și durata contractului.”

34. La articolul 40, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) La solicitarea persoanei interesate, ISTIS poate înregistra și alte transmițeri de drepturi asupra soiului protejat, cu plata tarifului legal.”

35. Titlul articolului 42 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 42

Căile de atac împotriva hotărârilor ISTIS”

36. La articolul 42, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Contestația sau, după caz, cererea de revocare ori de anulare a brevetului pentru soi va fi examinată de către comisia de reexaminare, în termen de 90 de zile de la depunere, dacă dovezile permit soluționarea cauzei în acest termen. Componența acestei comisii va fi alta decât a celei de examinare și va fi alcătuită din reprezentanți ai Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale și ai ISTIS. Conducerea ministerului va aproba componența comisiei de reexaminare, formată din experți pe cultură.”

37. Articolul 47 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 47

Competențe

(1) Competențele pentru punerea în aplicare a prezentei legi aparțin ISTIS.

(2) ISTIS, ca organ de specialitate în subordinea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, este autoritatea oficială desemnată pentru acordarea protecției juridice a soiurilor pe teritoriul României, care acordă brevete pentru noile soiuri, în conformitate cu prezenta lege și cu respectarea convențiilor la care România este parte, și are următoarele atribuții:

a) înregistrează, publică și examinează cererile de acordare a brevetelor pentru noile soiuri;

b) organizează și ține Registrul național al cererilor de brevete pentru soiuri și Registrul național al brevetelor pentru soiuri;

c) editează periodic Buletinul oficial, care conține informații cu privire la cererile de brevete pentru soiuri, la denumirea de noi soiuri și la propunerea de denumiri, precum și la noile soiuri pentru care s-a acordat brevet;

d) elaborează metodologia de examinare tehnică în vederea stabilirii distinctivității, uniformității și stabilității soiurilor pentru care s-a cerut acordarea protecției în conformitate cu normele CPVO, UPOV și interne, în domeniu;

e) stabilește, pentru speciile pentru care nu există ghiduri UPOV sau CPVO, metodologia de examinare tehnică în conformitate cu normele interne și internaționale în vigoare;

f) efectuează examinarea tehnică în vegetație pentru stabilirea distinctivității, uniformității și stabilității (DUS) în centrele de testare, pentru soiurile la care s-a cerut acordarea protecției;

g) atestă reprezentanții autorizați pentru procedurile privind protecția noilor soiuri de plante în fața ISTIS;

h) asigură schimbul de publicații cu autoritățile naționale similare străine și cu organisme și organizații internaționale de profil;

i) dezvoltă relații de cooperare cu statele-părți contractante ale Convenției, cu Biroul UPOV și cu Oficiul comunitar.

(3) În exercitarea atribuțiilor sale, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale:

a) monitorizează activitatea privind protecția dreptului de proprietate intelectuală asupra soiurilor, cu toate drepturile și obligațiile ce decurg din prezenta lege;

b) împreună cu ISTIS colaborează cu asociațiile amelioratorilor, ale titularilor de brevete pentru soiuri, ale producătorilor de semințe și material de înmulțire, cu institutele și stațiunile de cercetare de profil, în vederea protecției și promovării noilor soiuri, și stabilește strategia de dezvoltare în domeniul creării de noi soiuri;

c) acordă licență obligatorie, potrivit prevederilor art. 41 alin. (1);

d) acordă licență obligatorie neexclusivă, potrivit prevederilor art. 41 alin. (8);

e) prin inspectoratele teritoriale pentru calitatea semințelor și materialului săditor, în cazul soiurilor protejate, solicită multiplicatorilor acordul titularului de brevet.”

38. La articolul 50, litera m) se modifică și va avea următorul cuprins:

„m) tariful de eliberare și de menținere a brevetului pentru soi;”

39. La articolul 51, alineatul (1) litera b) și alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) la ISTIS, care va funcționa ca oficiu receptor al cererii de protecție.

(2) Cererea de protecție a noului soi conținând documentele prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 2100/1994 al Consiliului din 27 iulie 1994 de instituire a unui regim de protecție comunitară a soiurilor de plante, depusă la ISTIS, va fi transmisă la Oficiul comunitar în interval de două săptămâni de la depunere, sub condiția plății tarifului de înregistrare a cererii.

(3) Data de depozit a cererii la Oficiul comunitar va fi data la care se primește o cerere completă și sunt plătite tarifele legale.”

40. La articolul 52, alineatul (3) se abrogă.

41. În tot cuprinsul legii, termenul „Oficiu” se înlocuiește cu abrevierea „ISTIS”, iar anexa se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezenta lege.

Art. II. — (1) Predarea-preluarea documentelor privind protecția noilor soiurilor de plante între Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci și ISTIS se face pe bază de protocol, în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) Protocolul de predare-preluare cuprinde următoarele documente:

- a) Registrul național al cererilor de brevete pentru soiuri (RNCBS);
- b) Registrul național al brevetelor pentru soiuri (RNBS);
- c) baza de date cu soiurile brevetate, soiuri revocate, soiuri respinse etc.;
- d) cererile de acordare a brevetelor de soi, în curs;
- e) formularul de brevet de soi;
- f) Buletinul Oficial al Brevetelor pentru Soiuri;

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 7 noiembrie 2011.
Nr. 204.

ANEXĂ
(Anexa la Legea nr. 255/1998)

SPECIILE DE PLANTE AGRICOLE
la care se aplică dispozițiile privitoare la privilegiul fermierului

a) Plante furajere

Cicer arietinum L. — năut

Lupinus luteus L. — lupin galben

Medicago sativa L. — lucernă

Pisum sativum L. (partim.) — mazăre de câmp

Trifolium alexandrinum L. — trifoi de Alexandria

Trifolium resupinatum L. — trifoi persan

Vicia faba L. — bob

Vicia sativa L. — mazărice

Lolium multiflorum Lam. — raigras italian

b) Cereale

Avena sativa L. — ovăz

Hordeum vulgare L. — orz

Oryza sativa L. — orez

Phalaris canariensis L. — iarba canarilor

Secale cereale L. — seară

X Triticosecale Wittm. — triticale

Triticum aestivum L. Emend, Fiori et Paol — grâu comun

Triticum durum Desf. — grâu dur

Triticum spelta L. — grâu spelta

c) cartof
Solanum tuberosum L. — cartof
 d) Plante tehnice și oleaginoase
Brassica napus L. (partim.) — rapiță pentru ulei

Brassica rapa L. — colza
Linum usitatissimum L. — in pentru ulei (cu excepția inului
 pentru fibră)

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
 Legii nr. 255/1998 privind protecția noilor soiuri de plante
 și a Legii nr. 186/2000 privind aderarea României la Convenția
 internațională pentru protecția noilor soiuri de plante
 din 2 decembrie 1961, revizuită la Geneva la 10 noiembrie
 1972, la 23 octombrie 1978 și la 19 martie 1991**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 255/1998 privind protecția noilor soiuri de plante și a Legii nr. 186/2000 privind aderarea României la Convenția internațională pentru protecția noilor soiuri de plante din 2 decembrie 1961, revizuită la Geneva la 10 noiembrie 1972, la 23 octombrie 1978 și la 19 martie 1991, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 7 noiembrie 2011.
 Nr. 800.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea și completarea Legii nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 din 20 decembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — Prezenta lege stabilește cadrul juridic pentru luarea măsurilor necesare executării: lucrărilor de construcție, reabilitare și modernizare a drumurilor de interes național, județean și local, lucrărilor de construcție, reabilitare și extindere a infrastructurii feroviare publice, lucrărilor necesare dezvoltării rețelei de transport cu metroul și de modernizare a rețelei existente, lucrărilor de dezvoltare a infrastructurii aeroportuare,

precum și a infrastructurii de transport naval, lucrărilor din domeniul gospodării apelor, respectiv construcțiile hidrotehnice și lucrările anexe, acumulările de apă permanente și nepermanente, cantoanele de exploatare, digurile de apărare împotriva inundațiilor, construcțiile și instalațiile hidrometrice, instalațiile de determinare automată a calității apei, lucrările de amenajare, regularizare sau consolidare a albiilor, canalelor și derivațiilor hidrotehnice, stațiile de pompare, precum și altor construcții hidrotehnice realizate pe ape, lucrări de renaturare, reabilitare zone umede și de asigurare a conectivității laterale, lucrărilor de construcție, reabilitare, modernizare și dezvoltare a stațiunilor turistice de interes național, lucrărilor de construcție, reabilitare, modernizare, dezvoltare și ecologizare a zonei litorale a Mării Negre, lucrărilor de amenajare, dezvoltare sau

reabilitare a pârtiilor de schi, cu instalațiile de transport pe cablu aferente, cu lucrările de amenajare, instalațiile și echipamentele de producere a zăpezii și gheții artificiale și de întreținere a pârtiilor, instalațiile pentru iluminatul pârtiilor de schi și alte echipamente necesare dezvoltării domeniului schiului, amenajarea, dezvoltarea sau reabilitarea pârtiilor destinate practicării celorlalte sporturi de iarnă — biatlon, bob, sanie, sărituri de la trambulină —, a patinoarelor și echiparea cu instalații și echipamente corespunzătoare, cuprinse în Programul național de dezvoltare a turismului «Schi în România», aprobat prin Legea nr. 526/2003, cu modificările și completările ulterioare, lucrărilor de interes național pentru realizarea, dezvoltarea și producerea de energie electrică, transportului și distribuției de gaze naturale, de extracție a gazelor naturale, lucrărilor de dezvoltare, modernizare și reabilitare a Sistemului național de transport al țițeiului, gazolinei, etanului, condensatului și gazelor naturale și lucrărilor miniere de interes național pentru exploatarea zăcămintelor de lignit, care se execută în baza unei licențe de exploatare, lucrărilor pentru realizarea Sistemului național al perdelelor forestiere de protecție, lucrărilor pentru împădurirea terenurilor degradate, precum și, în situația în care nu există o altă soluție tehnică, lucrărilor de interes public de construcție, reabilitare și modernizare a infrastructurii de alimentare cu apă, a infrastructurii de apă uzată și lucrărilor de construcție, reabilitare și modernizare a stațiilor de epurare.»

2. La articolul 2 alineatul (1), literele d) și e) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„d) lucrările de interes național pentru realizarea, dezvoltarea și producerea de energie electrică, transport și distribuție de gaze naturale, extracției de gaze naturale, precum și lucrările de dezvoltare, modernizare și reabilitare a Sistemului național de transport al țițeiului, gazolinei, etanului, condensatului;

e) lucrările miniere de interes național pentru exploatarea zăcămintelor de lignit, care se execută în baza unei licențe de exploatare de către operatorii economici aflați sub autoritatea Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri;».

3. La articolul 2 alineatul (1), după litera g) se introduce o nouă literă, litera h), cu următorul cuprins:

„h) lucrările de interes public de construcție, reabilitare și modernizare a infrastructurii de alimentare cu apă, a infrastructurii de apă uzată și lucrările de construcție, reabilitare și modernizare a stațiilor de epurare.»

4. La articolul 2 alineatul (3), literele d) și e) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„d) Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri, prin societățile comerciale care funcționează sub autoritatea sa, pentru lucrările miniere de interes național pentru exploatarea zăcămintelor de lignit, care se execută în baza unei licențe de exploatare, și prin societățile comerciale producătoare de energie electrică aflate sub autoritatea sa, pentru lucrările de producere a energiei electrice, Societatea Națională de Transport Gaze Naturale «Transgaz» — S.A. Mediaș și Societatea Națională de Gaze Naturale «Romgaz» — S.A. Mediaș, pentru extracția gazelor naturale, și Societatea Comercială «Conpet» S.A. Ploiești pentru lucrările de dezvoltare, modernizare și reabilitare a Sistemului național de transport al țițeiului, gazolinei, etanului și condensatului, precum și societățile de proiect care au acționari companii/societăți naționale/societăți comerciale cu capital majoritar de stat;

e) unitățile administrativ-teritoriale sunt reprezentate de autoritățile administrației publice locale sau de aeroporturile de interes local pentru lucrările de dezvoltare a infrastructurii aeroportuare proprii, precum și de autoritățile administrației publice locale pentru lucrările de interes public de construcție, reabilitare și modernizare a infrastructurii de alimentare cu apă,

a infrastructurii de apă uzată și pentru lucrările de construcție, reabilitare și modernizare a stațiilor de epurare.»

5. La articolul 6, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Prin excepție de la prevederile alin. (2), pentru fâșia de teren lată de maximum 300 m măsuțați pe orizontală de la linia cea mai înaintată a mării în direcția uscatului sau până la limita falezelor care sunt în contact cu marea ori cu proprietatea publică a statului, respectiv până la 10 m în spatele crestei falezei, exproprierea pentru cauză de utilitate publică se face conform coridorului de expropriere stabilit în baza documentațiilor topocadastrale întocmite în Sistemul național de proiecție Stereografic 1970, care conține și lista imobilelor ce urmează a fi expropriate, aprobate prin hotărâre a Guvernului.»

6. La articolul 8, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În termen de 20 de zile calendaristice de la data notificării prevăzute la alin. (1), proprietarii imobilelor cuprinse în listă au obligația prezentării la sediul expropriatorului, în vederea stabilirii unei juste despăgubiri.»

7. La articolul 8, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alineatele (2¹) și (2²), cu următorul cuprins:

„(2¹) În cazul expropriării pentru realizarea obiectivelor de ecologizare și de reabilitare a zonei litorale a Mării Negre, proprietarii imobilelor cuprinse în listă au obligația prezentării la sediul expropriatorului în termen de 20 de zile lucrătoare de la data notificării prevăzute la alin. (1), în vederea stabilirii unei juste despăgubiri.

(2²) Prin notificarea prevăzută la alin. (1) se va stabili și termenul de eliberare a imobilului, care nu poate fi mai mic de 30 de zile lucrătoare.»

8. La articolul 9, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) În termen de 5 zile lucrătoare de la expirarea termenelor prevăzute la art. 8, expropriatorul are obligația emiterii deciziei de expropriere.

(3) Decizia de expropriere se emite și își produce efectele și în situația în care proprietarii imobilelor cuprinse în listă nu se prezintă în termenele stabilite la art. 8, nu prezintă un titlu valabil sau nu sunt cunoscuți proprietarii, precum și în situația succesiunilor nedeschise ori a succesorilor necunoscuți sau în care nu se ajunge la o înțelegere privind valoarea despăgubirii.»

9. La articolul 28, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 28. — (1) Bunurile imobile, proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, care sunt afectate de lucrările de utilitate publică trec, în condițiile legii, în proprietatea publică a statului și în administrarea reprezentanților expropriatorilor în termen de 30 de zile de la înștiințarea unității administrativ-teritoriale. Fac excepție de la prevederile prezentului alineat lucrările de construcție de drumuri de interes județean și cele aferente dezvoltării aeroporturilor de interes local, precum și lucrările de interes public de construcție, reabilitare și modernizare a infrastructurii de alimentare cu apă, a infrastructurii de apă uzată și lucrările de construcție, reabilitare și modernizare a stațiilor de epurare.»

10. La articolul 28, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Prin derogare de la prevederile art. 9 alin. (2) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, la expirarea termenului prevăzut la alin. (1) bunurile imobile care sunt afectate de lucrările de utilitate publică trec de drept din proprietatea publică a unităților administrativ-teritoriale în proprietatea publică a statului și în administrarea reprezentanților expropriatorilor.»

11. La articolul 28, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În cazul bunurilor imobile aflate în proprietatea publică sau privată a statului și în administrarea instituțiilor publice, institutelor de cercetare-dezvoltare, regiilor autonome, precum și a oricăror altor autorități publice, al căror regim a fost stabilit prin legi speciale, în vederea realizării obiectivelor de importanță națională prevăzute în prezenta lege, transferul dreptului de

administrare se efectuează prin hotărâre a Guvernului, în termen de maximum 15 zile de la data aprobării indicatorilor tehnico-economici ai obiectivelor.”

12. Articolul 31 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 31. — Expropriatorul poate folosi orice documentație tehnică sau de evaluare realizată ori aflată în curs de realizare anterior intrării în vigoare a prezentei legi.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 7 noiembrie 2011.
Nr. 205.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 7 noiembrie 2011.
Nr. 801.

★

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind numirea unui procuror

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 33 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 713 din data de 11 octombrie 2011,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Creț Cristian se numește în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Ploiești.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 14 noiembrie 2011.
Nr. 803.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind numirea unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 33 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 35 lit. a) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 696 din 4 octombrie 2011,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Doamna Grejdeanu Aurelia Irina se numește în funcția de judecător la Judecătoria Constanța.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 14 noiembrie 2011.
Nr. 804.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru supunerea spre ratificare Parlamentului a Protocolului privind privilegiile și imunitățile Centrului Sud-Est European de Aplicare a Legii, semnat la București la 24 noiembrie 2010**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (1) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

la propunerea Guvernului, potrivit Hotărârii nr. E 200 din 5 octombrie 2011,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului Protocolul privind privilegiile și imunitățile Centrului Sud-Est European de Aplicare a Legii, semnat la București la 24 noiembrie 2010, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

București, 14 noiembrie 2011.
Nr. 805.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

privind stabilirea anumitor derogări pentru comercializarea amestecurilor de semințe de plante furajere destinate a fi utilizate pentru protecția mediului natural în România

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 209.417 din 31 octombrie 2011, elaborat de Direcția generală control și inspecții, luând în considerare necesitatea armonizării legislației românești cu Directiva 2010/60/UE a Comisiei din 30 august 2010 de stabilire a anumitor derogări pentru comercializarea amestecurilor de semințe de plante furajere destinate a fi utilizate pentru protecția mediului natural, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 228 din 31 august 2010,

în baza prevederilor art. 12 din Legea nr. 266/2002 privind producerea, prelucrarea, controlul și certificarea calității, comercializarea semințelor și a materialului săditor, precum și testarea și înregistrarea soiurilor de plante, republicată,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 725/2010 privind reorganizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și a unor structuri aflate în subordinea acestuia, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

ARTICOLUL 1

Definiții

În cuprinsul prezentului ordin se utilizează următoarele definiții:

a) *zonă-sursă* înseamnă:

(i) zonă desemnată ca zonă specială de conservare în conformitate cu art. 4 alin. (4) din Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică; sau

(ii) zonă care contribuie la conservarea resurselor genetice vegetale, care este desemnată în conformitate cu o procedură națională bazată pe criterii comparabile cu cele prevăzute la art. 4 alin. (4) din Directiva 92/43/CEE, coroborat cu art. 1 lit. (k) și (l) din directiva respectivă, și care este gestionată, protejată și supravegheată conform unor dispoziții echivalente celor prevăzute la art. 6 și 11 din directiva respectivă;

b) *loc de colectare* înseamnă o parte a zonei-sursă, unde au fost colectate semințele;

c) *amestec recoltat direct* înseamnă un amestec de semințe comercializat așa cum a fost colectat la locul de colectare, cu sau fără curățare;

d) *amestec cultivat* înseamnă un amestec de semințe produs în conformitate cu următorul procedeu:

(i) semințele de specii individuale sunt prelevate la locul de colectare;

(ii) semințele menționate la pct. (i) sunt multiplicare în afara locului de colectare ca specii unice;

(iii) semințele speciilor respective sunt apoi amestecate pentru a crea un amestec compus din genuri, specii și, după caz, subspecii care caracterizează tipul de habitat din locul de colectare.

ARTICOLUL 2

Amestecuri de protecție

(1) Prin derogare de la prevederile art. 3 alin. (1) și (2) din Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 155/2010 privind producerea în vederea comercializării și comercializarea semințelor de plante furajere, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin Inspekția Națională pentru Calitatea Semințelor (INCS), prin inspectoratele teritoriale pentru calitatea semințelor și a materialului săditor (ITCSMS) și Laboratorul Central pentru Calitatea Semințelor și a Materialului Săditor București (LCCSMS), autorizează comercializarea amestecurilor de

diferite genuri, specii și, după caz, subspecii, destinate a fi utilizate pentru protecția mediului natural în contextul conservării resurselor genetice menționate la art. 17 alin. (1) lit. (c) din ordinul menționat. Astfel de amestecuri pot conține semințe de plante furajere prevăzute în Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 155/2010 și, în plus, semințe de plante care nu sunt plante furajere în sensul ordinului menționat. Astfel de amestecuri sunt denumite în continuare *amestec de protecție*.

(2) În cazul în care un amestec de protecție conține o varietate în conservare, se aplică prevederile Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 335/2009 privind aprobarea unor derogări pentru acceptarea populațiilor locale și a soiurilor de plante agricole amenințate de eroziunea genetică adaptate natural la condițiile locale și regionale și pentru comercializarea semințelor și cartofului pentru sămânță ale acestor populații locale și soiuri.

(3) Dacă nu se prevede altfel în prezentul ordin, se aplică prevederile Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 155/2010.

ARTICOLUL 3

Regiunea de origine

Atunci când se autorizează comercializarea unui amestec de protecție, autoritatea oficială prevăzută la art. 2 alin. (1) definește *regiunea de origine* ca fiind regiunea cu care amestecul respectiv este asociat în mod natural, pe baza informațiilor furnizate de autoritatea pentru resurse genetice vegetale, respectiv LCCSMS, prin Banca de Resurse Genetice Suceava și Institutul de Stat pentru Testarea și Înregistrarea Soiurilor. În cazul în care regiunea de origine se situează pe teritoriul mai multor state membre, aceasta este identificată de comun acord de toate statele membre în cauză.

ARTICOLUL 4

Autorizarea

(1) Autoritatea oficială prevăzută la art. 2 alin. (1) autorizează comercializarea amestecurilor de protecție în regiunea lor de origine cu condiția ca acele amestecuri să îndeplinească cerințele prevăzute la art. 5, în cazul amestecurilor de protecție recoltate direct, sau cerințele prevăzute la art. 6, în cazul amestecurilor de protecție cultivate.

(2) Autorizarea include următoarele elemente:

a) numele și adresa producătorului;

b) metoda de recoltare: semințe recoltate direct sau cultivate;
c) procentul în greutate al componentelor ca specii și, după caz, ca subspecii;

d) în cazul amestecurilor de protecție cultivate, o facultate germinativă specifică pentru componentele amestecului cuprinse în Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 155/2010, care nu îndeplinește prevederile referitoare la facultatea germinativă stabilite în anexa nr. 2 la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 155/2010;

e) cantitatea de amestec pentru care este valabilă autorizarea;

f) regiunea de origine;

g) restricția de comercializare în regiunea de origine;

h) zona-sursă;

i) locul de colectare și, în cazul unui amestec de protecție cultivat, locul de multiplicare;

j) tipul de habitat al locului de colectare; și

k) anul colectării.

(3) Referitor la prevederile alin. (2) lit. c), pentru amestecurile de protecție recoltate direct este suficient să se menționeze componentele ca specii și, după caz, subspecii, care sunt tipice pentru tipul de habitat de la locul de colectare și care, în calitate de componente ale amestecului, sunt importante pentru protecția mediului natural în contextul conservării resurselor genetice.

ARTICOLUL 5

Cerințe privind autorizarea pentru amestecurile de protecție recoltate direct

(1) Un amestec de protecție recoltat direct trebuie să fi fost prelevat din zona sa sursă la un loc de colectare care nu a fost însămânțat timp de 40 de ani înainte de data depunerii cererii, menționată la art. 7 alin. (1), de către producător. Zona-sursă este situată în regiunea de origine.

(2) Procentul componentelor amestecului de protecție recoltat direct din specii și, după caz, subspecii tipice habitatului de la locul de colectare și care, fiind componente ale amestecului, sunt importante pentru protecția mediului natural în contextul conservării resurselor genetice trebuie să fie adecvat scopului de recreare a tipului de habitat al locului de colectare.

(3) Valoarea facultății germinative a componentelor menționate la alin. (2) trebuie să fie suficientă pentru recrearea tipului de habitat al locului de colectare.

(4) Conținutul maxim de specii și, după caz, subspecii care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (2) nu trebuie să depășească 1% din greutate. Amestecul de protecție recoltat direct nu trebuie să conțină *Avena fatua*, *Avena sterilis* și *Cuscuta spp.* Conținutul maxim de *Rumex spp.*, altul decât *Rumex acetosella* și *Rumex maritimus*, nu trebuie să depășească 0,05% din greutate.

ARTICOLUL 6

Cerințe privind autorizarea pentru amestecurile de protecție cultivate

(1) În ceea ce privește amestecurile de protecție cultivate, sămânța colectată care compune amestecul de protecție cultivat trebuie să fi fost prelevată în zona sa sursă, la un loc de colectare care nu a fost însămânțat timp de 40 de ani înainte de data depunerii cererii, menționată la art. 7 alin. (1), de către producător. Zona-sursă este situată în regiunea de origine.

(2) Sămânța amestecului de protecție cultivat trebuie să provină de la specii și, după caz, subspecii care caracterizează tipul de habitat de la locul de colectare și care, în calitate de componente ale amestecului, sunt importante pentru protecția mediului natural în contextul conservării resurselor genetice.

(3) În cazul în care componentele amestecului de protecție cultivat sunt semințe de plante furajere în sensul prevederilor Ordinului ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 155/2010, acestea trebuie să îndeplinească, înainte de realiza amestecul, condițiile stabilite pentru sămânța comercială, prevăzute la pct. III din anexa nr. 2 la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 155/2010, referitoare la:

(i) puritatea fizică, ce trebuie să corespundă valorilor prevăzute în coloanele 4—11 ale tabelului de la pct. I subpct. 2 lit. A din anexa nr. 2 la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 155/2010;

(ii) conținutul maxim de alte specii de plante într-un eșantion, având greutatea prevăzută în coloana 4 din anexa nr. 3 la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 155/2010 (total pe coloană), care trebuie să corespundă valorilor prevăzute în coloanele 12, 13 și 14 ale tabelului de la pct. I subpct. 2 lit. A din anexa nr. 2 la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 155/2010;

(iii) conținutul în semințe de Lupin, care trebuie să corespundă valorilor prevăzute în coloana 15 a tabelului de la pct. I subpct. 2 lit. A din anexa nr. 2 la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 155/2010.

(4) Multiplicarea poate fi realizată în 5 generații.

ARTICOLUL 7

Cerințe de procedură

(1) Autorizarea este acordată la cererea producătorului. Cererea este însoțită de informațiile necesare verificării îndeplinirii cerințelor prevăzute la art. 4 și 5, în cazul amestecurilor de protecție recoltate direct, sau la art. 4 și 6, în cazul amestecurilor de protecție cultivate.

(2) În ceea ce privește amestecurile de protecție recoltate direct, statul membru pe teritoriul căruia este situat locul de colectare efectuează inspecții vizuale, prin autoritatea oficială prevăzută la art. 2 alin. (1). Aceste inspecții vizuale sunt efectuate la locul de colectare în cursul perioadei de vegetație, la intervale adecvate, pentru a garanta că amestecul îndeplinește cel puțin cerințele în materie de autorizare prevăzute la art. 5 alin. (2) și (4). Autoritatea oficială prevăzută la art. 2 alin. (1) care a efectuat inspecțiile vizuale consemnează în scris rezultatele acestora.

(3) La examinarea cererii pentru autorizarea amestecurilor de protecție cultivate, autoritatea oficială prevăzută la art. 2 alin. (1) efectuează teste sau se asigură că sunt efectuate teste sub supravegherea sa oficială, pentru a verifica faptul că amestecul îndeplinește cel puțin cerințele în materie de autorizare prevăzute la art. 6 alin. (2) și (3). Testele se efectuează în conformitate cu metodele internaționale actuale sau, în cazul în care nu există astfel de metode, în conformitate cu orice metode corespunzătoare. Autoritatea oficială prevăzută la art. 2 alin. (1) se asigură că eșantioanele destinate acestor teste sunt prelevate din loturi omogene și că acestea respectă cerințele privind greutatea lotului și greutatea eșantioanelor prevăzute la art. 8 alin. (4) din Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 155/2010.

ARTICOLUL 8

Restricția cantitativă

Autoritatea oficială prevăzută la art. 2 alin. (1) se asigură că totalul cantității de semințe de amestecuri de protecție comercializate în fiecare an nu depășește 5% din greutatea totală a tuturor amestecurilor de semințe de plante furajere

prevăzute în Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 155/2010 și comercializate pe teritoriul său, în anul de piață respectiv.

ARTICOLUL 9

Aplicarea restricțiilor cantitative

(1) În cazul amestecurilor de protecție recoltate direct, producătorii au obligația de a notifica autorității oficiale prevăzute la art. 2 alin. (1), înainte de începerea fiecărui sezon de producție, cantitatea de semințe de amestecuri de protecție pentru care intenționează să solicite o autorizare, precum și suprafața și poziționarea locului sau locurilor de colectare preconizat(e). În cazul amestecurilor de protecție cultivate, producătorii au obligația de a comunica autorității oficiale prevăzute la art. 2 alin. (1), înainte de începerea fiecărui sezon de producție, cantitatea de semințe de amestecuri de protecție pentru care intenționează să solicite o autorizare, suprafața și poziționarea locului sau locurilor de colectare preconizat (e), precum și suprafața și poziționarea locului sau locurilor de multiplicare preconizat(e).

(2) În cazul în care, pe baza notificărilor menționate la alin. (1), cantitățile stabilite la art. 8 sunt susceptibile de a fi depășite, autoritatea oficială prevăzută la art. 2 alin. (1) alocă fiecărui producător în cauză cantitatea pe care este autorizat să o comercializeze în anul respectiv.

ARTICOLUL 10

Sigilarea ambalajelor

(1) Autoritatea oficială prevăzută la art. 2 alin. (1) garantează că amestecurile de protecție pot fi comercializate numai în ambalaje închise și sigilate.

(2) În vederea asigurării sigilării, sistemul de sigilare trebuie să cuprindă cel puțin eticheta sau aplicarea unui sigiliu.

(3) Ambalajele menționate la alin. (1) sunt sigilate astfel încât să nu poată fi deschise fără deteriorarea dispozitivului de sigilare sau fără a se lăsa urme de manipulare frauduloasă pe eticheta furnizorului ori pe ambalaj sau recipient.

ARTICOLUL 11

Etichetarea

(1) Autoritatea oficială prevăzută la art. 2 alin. (1) garantează că ambalajele și recipientele amestecurilor de protecție poartă o etichetă a furnizorului sau o mențiune tipărită ori ștampilată direct pe ambalaj, ce cuprinde cel puțin următoarele informații:

- a) mențiunea „norme și standarde UE”;
- b) numele și adresa persoanei responsabile cu aplicarea etichetelor sau marca de identificare a acesteia;
- c) metoda de recoltare: semințe recoltate direct sau cultivate;
- d) anul sigilării, exprimat după cum urmează: „sigilat ...” (anul);
- e) regiunea de origine;
- f) zona-sursă;
- g) locul de colectare;
- h) tipul de habitat al locului de colectare;
- i) mențiunea „amestec de semințe de plante furajere de protecție, destinat a fi utilizat într-o zonă cu același habitat ca și locul de colectare, fără a ține seama de condițiile biotice”;

j) numărul de referință al lotului, atribuit de persoana responsabilă cu aplicarea etichetelor;

k) procentul în greutate al componentelor pe specii și, după caz, pe subspecii;

l) greutatea netă sau brută declarată;

m) în cazul în care se utilizează pesticide granulate, substanțe de drajare sau alți aditivi solizi, se indică natura aditivului, precum și raportul aproximativ dintre greutatea glomerulelor sau a semințelor pure și greutatea totală; și

n) în cazul amestecurilor de protecție cultivate, valoarea efectivă a facultății germinative pentru componentele amestecului, prevăzute în Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 155/2010, a căror germinație nu corespunde prevederilor anexei nr. 2 la Ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale nr. 155/2010.

(2) Referitor la informațiile prevăzute la alin. (1) lit. k), este suficient să se indice componentele amestecurilor de protecție recoltate direct, în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (3).

(3) Referitor la informațiile prevăzute la alin. (1) lit. n), este suficient să se indice o medie a procentului de germinație, în cazul în care numărul procentelor specifice de germinație solicitate este mai mare de 5.

ARTICOLUL 12

Monitorizarea

Autoritatea oficială prevăzută la art. 2 alin. (1) se asigură, prin monitorizare oficială, că sunt respectate prevederile prezentului ordin.

ARTICOLUL 13

Raportarea

Producătorii care își desfășoară activitatea pe teritoriul României notifică autorității oficiale prevăzute la art. 2 alin. (1), pentru fiecare sezon de producție, cantitatea de amestecuri de protecție comercializate. Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale (*MADR*), prin INCS, raportează, la cerere, Comisiei Europene și celorlalte state membre cantitatea de amestecuri de protecție comercializate pe teritoriul României.

ARTICOLUL 14

Notificarea către organizațiile recunoscute în domeniul resurselor genetice vegetale

La cerere, autoritatea oficială prevăzută la art. 13 comunică Comisiei Europene numele autorităților responsabile cu resursele genetice vegetale în România.

ARTICOLUL 15

Intrarea în vigoare

Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

*

Prezentul ordin transpune Directiva 2010/60/UE a Comisiei din 30 august 2010 de stabilire a anumitor derogări pentru comercializarea amestecurilor de semințe de plante furajere destinate a fi utilizate pentru protecția mediului natural, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 228 din 31 august 2010.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Valeriu Tabără

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**privind desemnarea Laboratorului de Chimia și Microbiologia Mediului și Alimentului din cadrul Institutului Național de Sănătate Publică — Centrul Regional de Sănătate Publică București ca laborator național de referință pentru materialele și obiectele care vin în contact cu alimentele**

Văzând Referatul de aprobare al Direcției sănătate publică și control în sănătate publică nr. RL 2.709/2011 din cadrul Ministerului Sănătății,

având în vedere art. 33 din Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Laboratorul de Chimia și Microbiologia Mediului și Alimentului din cadrul Institutului Național de Sănătate Publică — Centrul Regional de Sănătate Publică București se desemnează ca laborator național de referință pentru materialele și obiectele care vin în contact cu alimentele.

Art. 2. — Atribuțiile și responsabilitățile laboratorului național de referință pentru materialele și obiectele care vin în contact

cu alimentele sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Institutul Național de Sănătate Publică va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Ritli Ladislau

București, 11 noiembrie 2011.
Nr. 1.554.

ANEXĂ

Atribuțiile și responsabilitățile laboratorului național de referință pentru materialele și obiectele care vin în contact cu alimentele

Laboratorul național de referință pentru materialele și obiectele care vin în contact cu alimentele are următoarele atribuții și responsabilități:

1. colaborează cu laboratoarele de referință comunitare, cu laboratoarele de referință naționale din statele membre ale Uniunii Europene, precum și cu alte organizații de profil din Uniunea Europeană și din țări terțe, în domeniul materialelor care vin în contact cu alimentele, în vederea îmbunătățirii capacității de supraveghere și control al materialelor și obiectelor care vin în contact cu alimentele;

2. coordonează, pentru domeniul materialelor și obiectelor care vin în contact cu alimentele, activitățile laboratoarelor direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București responsabile pentru analiza probelor prelevate în cadrul controlului oficial;

3. organizează teste de intercomparare cu laboratoarele direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București, asigură urmărirea adecvată a acestor teste comparative;

4. se asigură că informațiile furnizate de laboratoarele de referință comunitare sunt transmise direcției de specialitate din Ministerul Sănătății, precum și laboratoarelor direcțiilor de sănătate publică județene;

5. stabilește, pe baza recomandărilor laboratoarelor de referință comunitare în domeniul materialelor și obiectelor care vin în contact cu alimentele, metodele de analiză utilizate de către laboratoarele direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București;

6. stabilește criteriile de performanță și efectuează studii de validare care să demonstreze aplicabilitatea metodelor de analiză utilizate pentru testarea probelor prelevate în cadrul controlului oficial, în conformitate cu ghidurile internaționale privind procedura de validare;

7. participă la activitățile de standardizare a metodelor de analiză pentru materialele și obiectele care vin în contact cu alimentele întreprinse de laboratoarele comunitare de referință sau de către alte organizații și instituții de profil;

8. participă la testele de intercomparare organizate de laboratoarele de referință comunitare;

9. efectuează contra cost, pe cheltuiala solicitantului, expertiza materialelor și obiectelor care vin în contact cu alimentele, prin utilizarea de metode de confirmare sau de referință;

10. acordă consultanță tehnică laboratoarelor direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București și asigură instruirea personalului din cadrul laboratoarelor care efectuează analize ale materialelor care vin în contact cu alimentele;

11. asimilează, elaborează și validează metode de analiză în domeniul materialelor și obiectelor care vin în contact cu alimentele;

12. participă, în cadrul unor proiecte de cercetare din domenii de specialitate sau conexe, la programe inițiate de către institute de cercetare, de către universități sau de către organisme și autorități de reglementare, pe plan național sau internațional, cu respectarea legislației în vigoare.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL COMPETENT SĂ JUDECE RECURSUL ÎN INTERESUL LEGII

DECIZIA Nr. 22

din 17 octombrie 2011

Dosar nr. 24/2011

Rodica Aida Popa	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, președintele completului
Lavinia Curelea	— președintele Secției I civile
Corina Michaela Jiție	— președintele Secției penale
Gabriela Victoria Bîrsan	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Adrian Bordea	— președintele Secției a II-a civile
Raluca Moglan	— judecător Secția I civilă
Romanița Vrânceanu	— judecător Secția I civilă
Bianca Elena Țândărescu	— judecător Secția I civilă
Crețu Dragu	— judecător Secția I civilă
Carmen Elena Popoiag	— judecător Secția I civilă
Florentin Sorin Drăguț	— judecător Secția I Civilă — judecător raportor
Corina Alina Corbu	— judecător Secția de contencios administrativ și fiscal
Carmen Frumușelu	— judecător Secția de contencios administrativ și fiscal — judecător raportor
Iuliana Rîciu	— judecător Secția de contencios administrativ și fiscal
Gabriela Bogasiu	— judecător Secția de contencios administrativ și fiscal
Liliana Vișan	— judecător Secția de contencios administrativ și fiscal
Gheorghita Luțac	— judecător Secția de contencios administrativ și fiscal
Viorica Trestianu	— judecător Secția a II-a civilă
Elena Daniela Marta	— judecător Secția a II-a civilă
Roxana Popa	— judecător Secția a II-a civilă
Aurelia Motea	— judecător Secția a II-a civilă
Maura Olaru	— judecător Secția a II-a civilă
Minodora Condoiu	— judecător Secția a II-a civilă
Vasile Alixandri	— judecător Secția penală
Mariana Ghena	— judecător Secția penală

Completul competent să judece recursul în interesul legii ce formează obiectul Dosarului nr. 24/2011 este legal constituit conform dispozițiilor art. 330⁶ alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă, modificat și completat prin Legea nr. 202/2010, și ale art. 27² alin. (2) lit. b) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Conform dispozițiilor art. 330⁶ alin. (8) din Codul de procedură civilă, la ședința de judecată participă toți judecătorii Completului competent să judece recursul în interesul legii.

Ședința completului este prezidată de doamna judecător Rodica Aida Popa, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de doamna procuror Antonia Eleonora Constantin, procuror-șef adjunct al Secției judiciare — Serviciul judiciar civil.

La ședința de judecată participă doamna Niculina Vrâncuț, magistrat-asistent în cadrul Secțiilor Unite, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 27³ din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii a luat în examinare recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Galați privind competența funcțională a tribunalelor (civil sau comercial și de contencios administrativ și fiscal) în soluționarea recursului în materie de contestație la executare propriu-zisă, prevăzută de dispozițiile art. 399 din Codul de procedură civilă.

Doamna procuror Antonia Eleonora Constantin a susținut punctul de vedere exprimat în scris și depus la dosar de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cu referire la hotărârile judecătorești anexate acestui punct de vedere.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

1. Problema de drept ce a generat practica neunitară

Prin recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Galați s-a arătat că la nivelul tribunalelor din raza teritorială a Curții de Apel Galați există o practică neunitară în ceea ce privește competența funcțională a tribunalelor (civil sau comercial și de contencios administrativ și fiscal) în soluționarea recursului în materia contestației la executare propriu-zise, prevăzute de art. 399 din Codul de procedură civilă.

2. Examenul jurisprudențial

Se susține în cuprinsul recursului în interesul legii că tribunalele din raza teritorială a Curții de Apel Galați au soluționat în mod divergent problema competenței funcționale a secțiilor din cadrul aceleiași instanțe, investite cu soluționarea recursurilor în materia contestației la executare propriu-zisă, reglementată de dispozițiile art. 399 din Codul de procedură civilă.

3. Soluțiile pronunțate de instanțele judecătorești

3.1. Într-o primă opinie s-a considerat că secția competentă să soluționeze contestația la executare propriu-zisă este cea comercială și/sau de contencios administrativ, în funcție de natura litigiului.

În susținerea acestei opinii s-a avut în vedere, ca prim argument, necesitatea respectării principiului specializării judecătorului.

S-a mai reținut că etapa executării este ultima în cadrul procesului civil și, atâta vreme cât se recunoaște competența funcțională a secției comerciale și/sau de contencios

administrativ de a judeca în fond/căi de atac acțiunile privitoare la actele juridice comerciale sau administrative fiscale, nu ar fi logic ca faza finală a procesului să intre în competența altei secții, creându-se astfel o deosebire artificială între faza judecătii și cea a executării.

În contextul examinat au fost invocate și considerentele referitoare la principiul specializării, reținute în Decizia nr. XV/2007, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, constituită în Secții Unite.

S-a mai apreciat că din interpretarea dispozițiilor generale ale art. 2 alin. 3 din Codul de procedură civilă, în raport cu cele speciale ale art. 10 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordonanței Guvernului nr. 2/2011 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, nu rezultă că ar fi exclusă competența Secției de contencios administrativ și fiscal a tribunalului de a soluționa astfel de recursuri, în condițiile în care competența în primă instanță revine judecătoriei.

Totodată, s-a invocat ca argument și natura specială, derogatorie de la dreptul comun, reprezentat de Codul de procedură civilă, a dispozițiilor Codului de procedură fiscală, care reprezintă sediul materiei pentru contestația la executare, în situația în care titlul executoriu este un act administrativ fiscal și care nu conține nicio normă de trimitere la Codul de procedură civilă.

3.2. Într-o altă opinie, contestația la executare se soluționează de secția civilă a tribunalului, deoarece în cadrul acesteia se analizează aspectele ce vizează modul de aplicare și interpretare a dispozițiilor legale privitoare la executarea silită, ce constituie ultima fază a procesului civil, indiferent de natura sau materia juridică în cadrul căreia s-a emis titlul executoriu.

Cât privește împrejurarea că, în considerentele Deciziei nr. XV/2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, constituită în Secții Unite, s-a exprimat opinia că, în anumite situații, ar trebui ca anumite recursuri în materia contestației la executare să se judece la secția comercială, s-a considerat că nu pot fi aplicabile dispozițiile deciziei în interesul legii menționate, deoarece obiectul examinării în acel caz l-au constituit divergențele jurisprudențiale referitoare la competența materială de soluționare a diverselor categorii de contestații la executare, iar nu soluțiile diferite privind competența funcțională a secțiilor din cadrul aceleiași instanțe — cazul în speță.

Pe de altă parte, s-a reținut că ceea ce produce efecte obligatorii pentru instanțe este dispozitivul deciziei în interesul legii, iar nu considerentele acesteia, mai ales acele părți din considerente care excedează limitelor sesizării.

4. Raportul asupra recursului în interesul legii

Proiectul de soluție propus prin raportul în cauză a vizat respingerea sesizării Colegiului de conducere al Curții de Apel Galați, privind interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 2 pct. 3 din Codul de procedură civilă, raportat la prevederile art. 399—400 din Codul de procedură civilă, întrucât nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile prevăzute de art. 329 și art. 330⁵ din Codul de procedură civilă.

5. Înalta Curte:

Înainte de a proceda la o analiză în fond a problemei de drept supuse dezbaterii, Înalta Curte de Casație și Justiție constată că nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a recursului în interesul legii față de prevederile art. 329 din Codul de procedură civilă.

Potrivit art. 329 din Codul de procedură civilă „*Pentru a se asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către toate instanțele judecătorești, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, din oficiu sau la cererea*

ministrului justiției, colegiul de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție, colegiile de conducere ale curților de apel, precum și Avocatul Poporului au îndatorirea să ceară Înaltei Curți de Casație și Justiție să se pronunțe asupra problemelor de drept care au fost soluționate diferit de instanțele judecătorești”, iar conform art. 330⁵ din același act normativ, „*Recursul în interesul legii este admisibil numai dacă se face dovada că problemele de drept care formează obiectul judecătii au fost soluționate în mod diferit prin hotărâri judecătorești irevocabile, care se anexează cererii*”.

Din aceste dispoziții legale rezultă că obiectul recursului în interesul legii vizează problemele de drept care au fost soluționate diferit prin hotărâri judecătorești irevocabile.

Recursul în interesul legii poate avea ca obiect numai acele părți din hotărâri care se referă la probleme de drept ce au primit o soluționare diferită din partea instanțelor; *per a contrario*, nu poate avea ca obiect elemente de fapt ale cauzei sau chestiuni de organizare și funcționare administrativă a instanțelor.

O altă condiție de admisibilitate a recursului în interesul legii este existența unor hotărâri judecătorești irevocabile, prin care să se fi statuat în mod diferit asupra aceleiași probleme de drept.

Din hotărârile anexate sesizării în cauză, în număr de 19, pronunțate de două tribunale din raza teritorială a Curții de Apel Galați, nu rezultă îndeplinirea acestor condiții.

Astfel, problema de drept evocată în recursul în interesul legii de către Colegiul de conducere al Curții de Apel Galați își găsește rezolvarea doar într-o singură hotărâre anexată (Încheierea din 12 octombrie 2010, Dosarul nr. 4.599/231/2010, a Tribunalului Vrancea, Secția civilă), prin celelalte hotărâri anexate nefiind analizată problema de drept a competenței funcționale a secțiilor. În aceste din urmă hotărâri, problema competenței funcționale a fost rezolvată exclusiv pe cale administrativă, nefăcând obiect de dezbatere juridică.

Reiese, așadar, că argumentele cuprinse în sesizare privind conturarea în practica instanțelor de judecată a două opinii privind competența de soluționare a recursului în materia contestației la executare nu se regăsesc în conținutul hotărârilor anexate de către autorul sesizării.

Sesizat ulterior de Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea verificării existenței unei practici neunitare la nivelul țării, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a exprimat și a depus la dosar punctul său de vedere și a făcut un examen jurisprudențial referitor la problema de drept în discuție, anexând o serie de hotărâri judecătorești, care ar releva orientări jurisprudențiale diferite în materie.

În legătură cu problema de drept în privința căreia s-a considerat că instanțele nu au un punct de vedere unitar, se constată că situațiile invocate în sprijinul solicitării de pronunțare a unei decizii de interpretare a legii nu constituie aspecte de aplicare diferită a vreunei dispoziții legale. De altfel, nici în sesizarea formulată de Colegiul de conducere al Curții de Apel Galați și nici în punctul de vedere exprimat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nu au fost indicate expres reglementări susceptibile de interpretări diferite. Rezolvarea diferită a chestiunii referitoare la competența funcțională a tribunalelor în soluționarea contestației în anulare nu își are temeiul în niciun text care să poată fi propus spre interpretare Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Scopul urmărit prin reglementarea instituției recursului în interesul legii, astfel cum rezultă din prevederile art. 329 din Codul de procedură civilă, este acela de a **asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii** de către toate instanțele judecătorești.

În cauză însă, așa cum s-a arătat, problema în legătură cu care a fost sesizat Completul competent să judece recursul în interesul legii nu vizează dispoziții ale legii.

Invocarea dreptului temei al prezentei sesizări a principiului specializării sau a considerentelor unei decizii anterioare, pronunțate în interesul legii de către Înalta Curte de Casație și Justiție, constituită în Secția Unite, asupra unei alte probleme de drept, ca și a dispozițiilor art. 2 din Codul de procedură civilă, care reglementează competența materială (*ratione materiae*), stabilită atât sub aspect funcțional (*ratione officii*), cât și sub aspect procesual, nu este de natură să atragă incidența dispozițiilor art. 329 din Codul de procedură civilă.

Ceea ce interesează în prezenta cauză este că aspectele sesizate, deși reprezintă o problemă practică, reclamă, în fapt, absența unei norme clare și lipsite de echivoc în materie, însă acestea nu pot fi soluționate prin mijlocul procedural ales, Înalta Curte având rolul de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii, iar nu pe acela de a crea norme de drept.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 330⁷, cu referire la art. 329 din Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificat și completat prin Legea nr. 202/2010,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibil, recursul în interesul legii declarat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Galați privind competența funcțională a tribunalelor (civil sau comercial și de contencios administrativ și fiscal) în soluționarea recursului în materia contestației la executare propriu-zisă, prevăzută de dispozițiile art. 399 din Codul de procedură civilă.

Obligatorie, potrivit art. 330⁷ alin. (4) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 17 octombrie 2011.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,

RODICA AIDA POPA

Magistrat-asistent,
Niculina Vrâncuț

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

